

Om Design och molekylära maskiner – (ytterligare;) en sista replik

Göran Schmidt feb 2018

(länkar till referenser finns på webbsidan https://www.gschmidt.se/Skapelsefragan/Artiklar_Debatter/2014-2015/Molekylara_maskiner/Molekylara_maskiner.html)

Om information igen

Det är till att börja med helt korrekt som Erkell skriver, att begreppet först myntades av Leslie Orgel. Det William Dembski gjorde var att aktualisera och börja utveckla begreppet.

Det är ingen djärv utsaga att hävda att levande varelser innehåller stora mängder komplex specificerad information. Att DNA-molekylen bär information är en grundpelare inom molekylärbiologin. Andelen funktionellt DNA i t ex människans genom är idag okänt, men forskarteam inom ENCODE-projektet arbetar oförtrutet vidare, och utan att säga för mycket är andelen betydligt högre än darwinister hade önskat. Att mängden informationsenheter (varje kvävebas bär två bitar information) i den funktionella delen av genomen är mycket omfattande är också helt okontroversiellt, det är bara att multiplicera antal kvävebaspar med en faktor två och lägga på ytterligare ett antal procent för den andel av den komplementära strängen som också bär meningsfull information. Sedan tillkommer en ytterligare faktor för de fall där spliceosomen redigerar DNA till olika m-RNA-varianter som ger upphov till proteinvarianter. Och så vidare.

Detta är kalla fakta. Men det är sant, andelar och faktorer är inte ännu tabellerade. Att med detta som språngbräda hävda att det är "uppenbart nonsens" att tala om stora mängder komplex specificerad information är ytterst djärvt, för att inte säga dumdrigt. Gör man det måste man ha ett incitament, ett motiv. Uppenbarligen har Erkell det. Jag funderar fortfarande på vilket det är. Självt vill han få det att verka som att det är hans iver att försvara den metodologiska materialismen. Huruvida det även finns andra förstärkande faktorer i bakgrunden vet bara Erkell själv.

Ju fler substrat ett enzym har aktivitet på, desto lägre är dess specificitet. I det här fallet beräknar Spetner först den sammanlagda entropin för originalenzymets tre substrat. Sedan gör han om samma beräkning för det muterade enzymet, och tar därefter skillnaden dem emellan. Den beräknade entropiökningen motsvarar en minskning av informationsinnehållet. Antalet substrat ingår i beräkningen och därför menar jag att beräkningen inbegriper såväl substratens aktiviteter och deras antal (specificitet). Men det är möjligt att man kan se annorlunda på den saken, och det är som Erkell också skriver av underordnad betydelse.

Det som däremot betyder något är, som Spetner också skriver, att det inte finns något dokumenterat exempel på en slumpmässig mutation som tillför genomet information. Som jag skrivit i inlägget Information och funktion är begreppet biologisk information lätt att ringa in i kvalitativ bemärkelse, men svårare att kvantifiera. Det Spetner har visat är att man trots avsaknad av absoluta tal kan beräkna huruvida mutationer leder till ökat eller minskat informationsinnehåll. Detta är en viktig slutsats

eftersom evolution handlar just om att bygga informationsrika strukturer över tid. Även detta ska bifogas handlingarna.

Om falsifierbarhet

Erkell: *"...eftersom ID tiger om designerns egenskaper är det omöjligt att göra några förutsägelser över huvud taget."*

Men det märkliga är att ID likväl gör ett stort antal prediktioner som är fullt testbara och falsifierbara utan att närmare specificera Designerns egenskaper. Ett verifierat fall då en punktmutation i ett enzym leder till ökat informationsinnehåll i enlighet med Lee Spetners beräkningar är ett exempel. I mitt fjärde inlägg¹ i tråden Molekylära maskiner har jag radat upp ett drygt halvdussin sådana. Det vore slöseri med tid att nämna dem igen.

Erkell underskattar grovt det evolutionära paradigets makt. Han skriver om situationer då det uppträder fakta som synes motsäga evolutionsteorin:

Erkell: *"...bortförklaringsförsök skulle bara bekräfta falsifierbarheten. De skulle demonstrera att någonting måste förklaras bort för att rädda teorin."*

Låt oss ta några konkreta exempel.

När evolutionister pekar på två organismer och konstaterar att de båda har samma strukturer, t ex ögon på en dvärgnäbbmus och en blåval, så drar man reflexmässigt slutsatsen att det beror på att näbbmusen och blåvalen härstammar från en och samma gemensamma förfader.

När nu spindeln och människan har helt olika uppbyggnad av sina synorgan så blir slutsatsen följdriktigt att den gemensamma förfadern - naturligtvis har existerat, för det kräver evolutionsparadigmet - men att förfadern levde i en tid innan vare sig däggdjur eller spindlar existerade.

Ett klassiskt exempel: Ögonen hos en människa och ögonen hos en bläckfisk är uppbyggda på samma sätt, fast den förra tillhör däggdjuren och den senare molluskerna. Det här är ett exempel på vad evolutionister kallar "konvergent evolution" och man skulle naturligtvis förvänta sig att detta vore ett extremt undantagsfall i en utveckling med slumpmässiga mutationer som bas.

I stället är det ett universellt fenomen i den levande världen.

Det finns tallösa exempel att citera. En grupp av sådana är de två huvudkategorierna bland däggdjuren, nämligen moderkaksdjur och pungdjur. De båda grupperna anses av evolutionister ha utvecklats från ett förmodat primitivt däggdjur för någonstans mellan 70-80 miljoner år sedan längs två helt skilda utvecklingslinjer.

Bland pungdjuren finns - förutom känguruer och en del andra kändisar - även möss, mullvadar,

¹ https://www.gschmidt.se/Skapelsefragan/Artiklar_Debatter/2014-2015/Molekylara_maskiner/Molekylara_maskiner_G4.pdf

ekorrar, mårddar, björnar, vargar, katter och myrslokar. Ofta är pungdjursvarianterna så lika de däggdjur som lever i vår del av världen att de nästan inte går att se skillnad på för en lekman. Och i alla dessa fall skulle evolutionen ha försiggått i Australien helt oberoende av evolutionen i andra delar av världen och ändå lett till praktiskt taget exakt samma slutresultat i form av alla dessa snarlika djurarter! Helt absurt!

Erkell: *"...någonting måste förklaras bort för att rädda teorin".*

Jo du, Lars Johan, visst är det så!

Erkell: *"...så att om dinosaurier och moderna däggdjur levde tillsammans, skulle man hitta deras fossil tillsammans. Ändå finns det en absolut åtskillnad här, och det har du ingen förklaring för. Fossilserien talar entydigt för evolutionsteorin och mot 'skapelsemodellen'".*

Jaha, då ska vi se. Vad sägs om Mesozoiska...

- Flygande ekorrar ²
- Näbbdjur ³
- Bävrar ⁴

Låt nu läsarna få läsa din version av evolutionära bortförklaringar av den "absoluta åtskillnaden". Det kommer säkerligen att bli illustrativt.

Vad gäller det generella mönstret av distributionen av levande organismer i de fossila lagerföljderna finns det definitivt stora utmaningar för såväl ungvjordskreationister som för evolutionister.

Om vetenskapliga förklaringar

Erkell: *"Äntligen kommer vi någon vart. Vetenskapen och ID ställer alltså helt olika frågor"*

Du missrepresenterar vad jag skriver. Hur Gud skapade är inte en fråga för vare sig ID eller naturvetenskapen. Men det går utmärkt att demonstrera med naturvetenskapliga resonemang att mutationer och selektion inte är det sätt som vare sig Gud eller Naturen skapade på.

Om trilobiternas uppkomst

Erkell förstår inte vad jag menar med begreppet byggnadsplan. Ifall han hade googlat på "body plans" hade han inte behövt ställa frågan.

Erkell förstår heller inte vad jag menar med ett genetiskt top-down-perspektiv. Det är mer förståeligt. Alla mänskliga designprocesser planeras top-down och realiseras bottom-up. Top-down är en

² <https://www.nature.com/articles/nature05234>

³ <https://news.nationalgeographic.com/news/2008/01/080122-platypus.html>

⁴ <http://www.nature.com/news/2006/060220/full/news060220-16.html>

intellektuell aktivitet. Man börjar med att definiera syfte, hittar användbara principer, väljer sätt att realisera dem, hela tiden med målbilden och funktionaliteten för ögonen, och avslutar med detaljer och den estetiska dimensionen. Själva konstruktionen sker sedan till stor del bottom-up, genom att del för del monteras så att de alla tjänar helheten.

Generellt sett är ett top-down-perspektiv i ett systembiologiskt sammanhang ett ingenjörsmässigt angreppssätt på livets uppbyggnad. Det är studier av hur alla livets komponenter samverkar som ett integrerat system med inbyggd redundans, kvalitetskontroller, optimering (t ex avvägningar mellan hastighet och effektivitet) med mera. Förekomsten av dessa karaktärer, där varje enskild detalj tjänar till att upprätthålla organismens funktioner och fortlevnad, tolkar vi skapelsetroende som en kraftfull evidens för Intelligent Design. "Monteringen" av organismen under embryonalutvecklingen sker däremot mestadels bottom-up genom att biomolekyl efter biomolekyl monteras i enlighet med de givna instruktionerna i genom och epigenom.

Darwinismens mekanism är bottom-up utan någon top-down-dimension. Genom sådana processer kan inte hierarkiska system uppstå. Lika lite som slumpmässig html-kodning kan resultera i en webbsida med någon meningsfull hierarkisk struktur.

Om vetenskap och religion

Jag förstår inte vart du vill komma med ditt sista inlägg. Finns inget mer att tillägga känns det som.

Om analogier

Om genetisk datakomprimering skriver du: *"Den finns inte; jag har själv letat."*

Det är inte så konstigt. Jag har själv hittat på uttrycket. Ta i stället och försök med sökord som "overlapping codes" och "antisense transcription" så kommer du att lyckas bättre.

Erkell: *"Det är uppenbart att utvecklingen styrs av självorganiserande processer som ännu så länge är dåligt utforskade. Men människor gör inte robotar som bygger sig själva, så här finns en stor skillnad mellan liv och konstruerade apparater."*

Dåligt utforskade? Ett understatement - det finns idag inget belägg för någon "fri lunch" i form av självorganiserande processer som skapar meningsfull information ur intet. Det vore ett sätt att falsifiera ID, så det är högst osannolikt att det skulle ske. Vi får se.

Det är ett korrekt konstaterande att vi inte kan konstruera självbyggande robotar, vilket är fallet med levande organismer. Analogin haltar såldes här, men inte på grund av analogin som sådan, utan på grund av den svindlande skillnaden i specificerad komplexitet mellan å ena sidan livets strukturer och de som vi människor kan konstruera. Skaparens superintellekt i relation till mänskliga varelsers intellekt.

Erkell: *"Epigenetiken ryms utan problem inom dagens evolutionsbiologi."*

Lika lätt som att säga tulipanaros bäste Erkell. Hur kan du vara så säker på det när vi i stort sett bara börjat nysta i epigenetikens mekanismer? Hur trovärdigt är det? Varför försöker du dölja att det just nu försiggår en livlig debatt om just den saken? Har du möjligen missat "Den tredje vägen" inom evolutionsbiologin och vad som föranleder den? I så fall – läs på!

Om vetenskapliga artiklar

Erkell när också myten om att ID-nätverket inte publicerar designbaserade artiklar i vetenskapliga tidskrifter. Erkell verkar ha bestämt sig för att inte förekommer, men mer öppensinnade läsare kan läsa innantill⁵ och få en dagsfärsk förteckning över vad forskare inom designnätverket bidrar med. Egentligen är det sorgligt att det ska behövas särskilda förteckningar på det här viset, men det är just personer med attityder som Erkell och Larhammar som gjort det nödvändigt.

Jag har egentligen ingenting att invända mot Erkells formulering att molekylära maskiner arbetar stokastiskt och konstruerade maskiner deterministiskt. Men det är inte jag som missar någon poäng i det här sammanhanget, det är Erkell. Nettoresultatet är just vad som räknas, och det är svindlande effektivt. När det t ex gäller flagellmotorn närmar sig verkningsgraden 100%, trots denna stokastiska funktionsprincip. Det är avsevärt högre än våra egen tids elmotorer. Och av allt att döma är det den enda funktionsprincip som skulle fungera i den subcellulära mikroskalan. Tack vare dess effektivitet kan Erkell sitta där och läsa och tänka.

Erkell: *"Och hur vet vi att det inte kan finnas något annat än medveten design som kan åstadkomma komplicerade mekanismer? Det är omöjligt att veta."*

Forskning kan inte bedrivas på grundval om antaganden om hypotetiska framtidsperspektiv. Den måste baseras på vad vi faktiskt *vet* om världen runt omkring oss. Det är i och för sig oklart vad Erkell menar med *"komplicerade mekanismer"*, men till dess att någon annan orsak upptäcks bör medveten design vara arbetshypotesen. Och det är den redan idag, vilket framgår av länken ovan.

Erkell: *"Dessutom vet vi att evolutionära processer kan skapa mer komplexa system; exempelvis kan ett enzym med två funktioner efter en genduplikation ge upphov till två olika enzymer med vardera en funktion."*

Det är empiriskt belagt att ett enzym kan mutera så att det blir aktivt på ett nytt substrat. Men bara under en viktig förutsättning, nämligen att enzymet i fråga redan från början har en svag aktivitet på det nya substratet. När denna typ av försök presenteras i litteraturen sker det som regel under rubriker som "Evolution av en ny funktion hos enzymet X", men läser man rapporterna med en gnutta kritiska ögon upptäcker man snart att det förhåller sig så. Erkell efterlyser vetenskapligt belägg för "min" modell (den är inte min) av enzymer som ögrupper i en ocean⁶. Dessa belägg finns i alla försök av det slag som här nämnts.

⁵ <http://www.discovery.org/scripts/viewDB/filesDB-download.php?command=download&id=10141>

⁶ https://www.gschmidt.se/Skapelsefragan/Artiklar_Debatter/2014-2015/Evolutionara_nyheter/Evolutionara_nyheter_G1.pdf

Världen väntar fortfarande på ett exempel på punktmutationer som ger upphov en helt ny struktur som resulterar i en genuint ny typ av reaktion/funktion. Teoretiskt sett, mot astronomiska odds, är det inte fullständigt uteslutet, men en evolutionsteori som inte tangerar "the real world" är inte värd att tas på allvar. Och Douglas Axe et al. Och många andra har empiriskt visat att väntetiden är astronomisk.

I ett försök att bortförklara analogin mellan molekylära maskiner och mänskligt konstruerade dito försöker Erhell argumentera för att de inte är tillräckligt lika varandra för att analogin ska vara giltig, och att detta skulle innebära ett dilemma för ID. Problemet är bara att skillnaden dem emellan huvudsakligen består i att naturens strukturer som regel är vida överlägsna de mänskliga motsvarigheterna när det gäller både sinnrikhet, driftsäkerhet, verkningsgrad och annat. Analogin är därför haltande på ett helt annat vis än vad Erhell föreställer sig; om en mänsklig konstruktion kräver en medveten, intelligent konstruktör, så gör naturens motsvarigheter det i långt mycket *högre* grad! Om detta skulle vara ett dilemma så är det för evolutionister.

När det sedan gäller frågan om kvantifiering av komplex specificerad information (CSI) skriver Erhell: *"Emellertid har CSI visat sig vara både odefinierad och omätbar"*.

Men som vanligt kommer Erhell med grundlösa påståenden på sitt vanliga tvärsäkra manér. Evidens för motsatsen finns ⁷.

Argumentet om CSI faller därför inte alls samman, som Erhell profeterar. Det är i stället ett spännande vetenskapligt kunskapsbygge som börjat.

Erhell: *"Eftersom analogiargumentet inte håller återstår bara ett resonemang från okunnigheten; eftersom man inte kan (eller vill) tänka sig att något annat än att medveten design kan åstadkomma komplicerade mekanismer, sluter man sig till att alla typer av komplicerade mekanismer måste vara resultat av medveten design. Det är inget hållbart argument."*

Erhell har missförstått CSI-begreppet som vore det CI. S:et står för specificerad. Det är därför Erhell ständigt hamnar så snett i sitt resonemang. ID talar om mer än om att en mekanism är komplicerad eller komplex. Det är just detta som är huvudpoängen med CSI-begreppet. Vilka orsaker som helst kan skapa komplexitet. Det vet var och en som fått trassel på sin fiskelina. Arvsmassan och livets strukturer är inte bara komplexa (även om det kan synas så om man som Erhell snöar in i partikelvärldens Brownska molekylrörelser). De kännetecknas också av djup ändamålsenlighet och funktionalitet. Komplexiteten är inte ett skatbo på fiskerullen, den är en nödvändig förutsättning för att uppnå och bibehålla livets alla sinnrika processer. Förekomsten av teleologi i naturen utgör starkt evidens för design. Någon har insiktsfullt sagt att ID och Darwinism helt enkelt är två varandra uteslutande slutsatser som båda dragits utifrån samma fråga: Förekommer teleologi i biologin? I så fall är ID sann. Annars är Darwinismen det.

⁷ <http://ieeexplore.ieee.org/document/6872591/?reload=true&tp=&arnumber=6872591>, med kortare referat på https://evolutionnews.org/2015/12/peer-reviewed_s_4/.

Om vetenskapliga förklaringar

Erkell vidhåller i sitt senaste inlägg att man inte kan förklara något med en okänd Designer och att min analogi därför inte håller. Han har naturligtvis helt rätt i att den, liksom alla analogier och liknelser, haltar i någon bemärkelse, men liksom alla analogier och liknelser har den också en kärna av sanning, en sanning som Erkell förgäves försöker värja sig för. Han motiverar det med att man *"inom vetenskapen förklarar man fenomen med faktorer man vet något om"*, men väljer att blunda för det faktum att vetenskapen stundtals försöker förklara fenomen med faktorer som är så ofullständigt kända eller svagt verifierade att det ger förklaringsmodellen ett omotiverat sken av vetenskaplighet.

Vad beträffar evolutionsteorin har jag belyst flera exempel på denna scientistiska övertro på ofullständigt belagda, omdiskuterade eller rentav vederlagda mekanismer. Ett exempel – det finns många sådana – är evolutionens försanthållna förmåga att frambringa praktiskt taget identiska, komplexa och hierarkiskt arrangerade strukturer kodade av snarlika gensekvenser hos fylogenetiskt vitt skilda organismer, nämligen så kallade analoga strukturer genom "konvergent evolution". Exempelen på detta är så allmänt förekommande att det är onödigt att ödsla tid på att referera till det. Det är bara för den tvivlande att googla på "konvergent evolution". Vilken är då *"den faktor man vet något om"* som ligger till grund för detta universella fenomen i organismvärlden? Jo, en selektion som verkar på slumpmässiga mutationer. Har då vetenskapen verifierat existensen av konstruktiva mutationer? Nej, inte ett enda exempel som håller för en kritisk granskning, vilket vi från ID-håll demonstrerat i fall efter fall, och som jag gång på gång påtalat under den här debatten. Det betyder i praktiken att den faktor som bär upp idén om den konvergenta evolutionen är *tron* på den allsmäktiga Evolutionen och i princip ingenting annat. Få om ens någon evolutionist skulle våga erkänna detta uppenbara faktum. Så känslig är frågan.

Erkell: *"Och ännu värre, vi kan heller inte skaffa oss någon kunskap om den här designern. Det finns de som tror en massa saker, men ingen vet något."*

Nu ger sig Erkell in på teologins område, och då blir svaret av samma karaktär. Här vet docenten inte hur fel han har. Den som har tagit emot Jesus Kristus, fått sin synd förlåten och blivit fylld av Guds Ande har inte bara en subjektiv tro i den bemärkelse som Erkell föreställer sig, utan en lika konkret objektiv erfarenhet som någon fysisk/materiell orsak skulle åstadkomma. Jesus uppenbarar Designern. En och samma erfarenhet är tillgänglig för var och en som vill tro, alldeles oberoende bakgrund, lärd som olärd, religiös eller oreligiös. Det är den oerfarnes erfarenhet Erkell uttrycker, den okunniges kunskap och den blindes synintryck.

Utän att själv vara medveten om det bekräftar Erkell det jag skriver angående SETI-projektet.

Erkell: *För att en forskare skall ta till en "designförklaring" krävs emellertid att:*
a) man är säker på att det existerar en designer.
b) man vet att designerns sätt att arbeta kan förklara det fenomen man studerar.
Återigen, man förklarar fenomen med faktorer man vet något om.

Tillämpat på SETI skulle detta innebära:

1. att forskarna är säkra på att det existerar intelligenta utomjordingar. Är det så? Svar: Nej!
2. att forskarna vet att intelligenta utomjordingar kan sända kodade budskap till oss på jorden. Är det så? Nej!

Slutsatsen blir att SETI-projektets "designförklaring" är ogiltig. Man förklarar fenomen med faktorer man *inte* vet någonting om. Men detta är tämligen okontroversiellt i den vetenskapliga världen. I logikens namn borde det lika självklart gälla ID-baserad forskning.

Erkell: *"På rationella grunder har vi gissat oss till mönster vi skall leta efter, och sedan söker vi observationer som passar mönstret. Hypotesen kommer alltså före observationerna."*

Inom forensisk vetenskap utnyttjar man kända principer för designdetektion på de observationer man gör på en brottsplats eller av en programkod och drar sedan sina slutsatser. På samma sätt söker ID-forskningen rationellt framtagna designmarkörer i levande system och drar slutsatser utifrån det.

Erkell: *"Om egenskaperna hos en "övernaturlig designer" vet vi ingenting. Värre än så – vi KAN inte veta någonting."*

Det är sant att vi inte kan förstå djupen i Gud. Men det är heller inte nödvändigt för att kunna detektera design som sådan. Det räcker med grundantagandet att rationellt resonerande människor i en rationellt begriplig värld avspeglar en rationell Gud. Det kan jämföras med evolutionismens motbild att rationellt resonerande människor i en rationellt begriplig värld avspeglar slump, kaos och yttersta meningslöshet. Varför skulle det vara mer relevant? Insikten om Guds oerhörda makt och intellekt är för övrigt skälet till att ID-teoretiker till skillnad från evolutionsteoretiker inte fokuserar på skapelsemekanismen som sådan, utan på de fenomen som är möjliga att studera här och nu. Det utesluter förstås inte att Guds skapelseprinciper kan studeras. Det är både möjligt och fascinerande.

När Erkell ska redogöra för begreppet "materialism" och skillnaderna mellan dess metodologiska och metafysiska varianter skriver han att jag vill *"framställa (mina) motståndare "evolutionisterna" som dogmatiska och trångsynta ateister"*. Men det är givetvis en sanning med modifikation. Den kategorin förekommer tyvärr, men de allra flesta naturvetare, troende som inte troende, utgår bara alltför ofreflekterat från att den metodologiska materialismen är obegränsat tillämpbar på alla naturens fenomen. Detta är en helt relevant utgångspunkt i all forskning, men om man inte blivit skolad i att reflektera över att metoden kan ha begränsningar finns risken att man inte inser att magra forskningsresultat kan vara en signal att stanna, upp, ta ett steg tillbaka och pröva en ny och mer fruktbar väg. Jag har behandlat ämnet även i mitt sista inlägg i tråden "Om evolutionära nyheter".⁸

Det kan vara på sin plats med en historisk parallell: I början av 1700-talet mötte Gottfried Wilhelm von Leibniz motstånd från sina matematikkolleger när han ville införa oändlighetsbegreppet i

⁸ https://www.gschmidt.se/Skapelsefragan/Artiklar_Debatter/2014-2015/Evolutionara_nyheter/Evolutionara_nyheter_G3.pdf

matematiken. Det ansågs både absurt och oestetiskt. Men han lyckades till slut övertyga sin omgivning och resultatet blev både differentialkalkyl och integralkalkyl. Accepterandet av oändligheten som begrepp förvandlade inte matematiken till en ockult företeelse, utan omvägen via det ofattbara kom i stället att bli nyckeln till helt nya landvinningar inom matematikens och fysikens värld.

ID är inte farligare än så. Erkännandet av en Designer bakom skapelsen kommer ingalunda att innebära att forskare överger den metodologiska materialismen som arbetsprincip, men kommer att öppna nya perspektiv och dörrar för framtida forskning, och kommer att stänga andra dörrar därför att de stigarna visat sig vara återvändsgränder som burit en ringa frukt.

Till sist...

Erkells avslutande resonemang om ID:s bristande falsifierbarhet och därmed vetenskaplighet brister på flera punkter. Dels är bristande falsifierbarhet, som jag redan tidigare påpekat (och som Erkell också medger), inte tillräckligt demarkationskriterium för att avfärda en teori som ovetenskaplig. Och dels står och faller Erkells argumentation med om begreppet CSI är odefinierad och omätbar eller ej. Eftersom CSI de facto är definierad och då det bevisligen finns vetenskapliga publikationer som presenterar ansatser till att kvantifiera CSI så kan vi en gång för alla lägga frågan om ID:s vetenskaplighet till handlingarna. Det finns ingen anledning att ställa större krav på ID än på någon annan vetenskaplig teori. ID har redan etablerat sig som ett vetenskapligt projekt och har kommit för att stanna.

Erkell: *"Vilken underliggande teori säger att det måste finnas CSI? Det finns ju ingen underliggande teori."*

Struntprat blir inte relevantare för att det upprepas många gånger.

Erkell: *"... evolutionsteorin ... säger att allt levande evoluerat från ett gemensamt ursprung. All data vi har, från molekylärbiologi, paleontologi, embryologi, jämförande anatomi, biogeografi osv talar för att det är så".*

Kreationismen säger samma sak. Det finns en Skapare som är upphovet till alla livets grundformer. Det återspeglas i såväl genetiska, fysiologiska, embryologiska och anatomiska likheter. Likheter och olikheter mellan organismgrupper utgör ingen vattendelare mellan skapelseteori och evolutionsteori.

Erkell: *"...fyla övergår aldrig i varandra".*

Ny dimridå. Postulerar inte evolutionsteorin att fiskar utvecklats till groddjur, groddjur till kräldjur, kräldjur till fåglar o s v? Tillhör inte dessa olika djurtyper olika fyla? Borde man inte förvänta sig mängder av övergångsformer dem emellan i lagersekvenser? Uppenbarligen inte om man får tro Erkell. Nu får vi revidera våra läromedel.

Den dag den kambriska kaninen påträffats (även om det osannolikt av fler skäl än rent statistiska) lovar jag att höra av mig till docent Erkell och lyssna till hans avbön från evolutionsteorin.

